

Luminița AMARIE (n. 20 ianuarie 1987, Ibănești, jud. Botoșani) s-a mutat în 2006 la Paris, iar din 2015 trăiește la Londra. A publicat mai multe volume de poezie, cele mai recente fiind *Cărbune de fum* (Editura Brumar, Timișoara, 2015) și *Ascunde amintirile și distruge tot ce-am atins* (Casa de Editură Max Blecher, Bistrița, 2019).

Luminița Amarie

no return *poeme* point

R o t o n d a
CARTIER

*

omului să-i dai din ce-a trăit
nu are nevoie de o viață nouă
la ce bun lapte și miere când în trecut nici apă
când un cuvânt de dragoste i se pare o glumă
și e mereu pregătit să atace

omului să-i dai din ce-a trăit
crize de nervi suplimentare un loc în care să nu poată
intra nimeni când nu mai poate suporta lumina

să-l lași în pace dacă vrea să se stingă încet

un animal moare ușor
într-un loc pustiu

*

despre oameni s-a spus
se despart prea târziu
trăiesc împreună adună frici
planuri de viață pe care oricum niciodată

oamenii trec printre oameni
ca umbrele printre vii
nimic mai înfricoșător
ca oamenii

prietenii mei mulți
bolile din care nu voiam să ies
grupuri din care făceam parte
    în fotografii
dă bine să fii văzut împreună
spune și tu ceva pari interesant
atât cât poți apoi fugi cât te țin picioarele

câte guri atâtea mâini
câți prieteni atâtea boli
toate imaginare
toate mortale

*

creierul sedimentează amintirile
în general memorăm durerea înaintea bucuriei
zilnic îmi spun asta când trec prin stări pe care nu le pot controla
acum copilul e un pericol absoarbe tot păstrează-ți calmul
nu vrei să fie și ea ca tine o pasăre care-a căzut din cuib

*

sunt pe
Măgură
am ajuns în locul în care
pot să adorm fără frică

știu că mă voi trezi odihnită

♠

aici viața e simplă ai timp de ea
aici o iau mereu de la capăt
un puzzle la care mă întorc
cu care am răbdare
singurul

*

în partea închisă a nordului nu se intră ușor
puțini pot găsi intrarea secretă
ca apoi să ajungă
direct pe Măgură

înconjurată de zăpezi
ființe mici luminează
încăperea

dincolo de mine oamenii se înmulțesc sărbătoresc sfârșitul

*

mă pregătesc să fiu mamă

am căutat printre produsele de curățenie
cele cu nivel chimic înalt
le-am împrăștiat pe toate suprafețele
prin colțurile ascunse ale casei
cu un nivel de concentrare mult peste limite
am îndepărtat tot
să fac loc
noii mele vieți

cu zbucium am ajuns pe Măgură

și cine a spus că Aprilie e o lună crudă a știut
cât e de crunt să vezi atâta frumusețe
cum frigul dimineața devine palpabil
cu frica mea cruzimea n-o compar

cu multă oboseală am ajuns pe măgură
și mult nu pot să rămân
copilul are nevoi de îndeplinit iar eu
o datorie față de viața ei

în mâinile mele s-a zbătut
și când am plâns pentru ea a început să râdă
ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat
și am reușit

datorită unui pumn de om am reușit să trec peste teroare

iată-mă

pot să mă bucur o vreme
de patul meu în pământ de un deal
de pe care strălucesc

sunt de neatins

stau la fereastră
și mâinile mele au înțepenit
în aprilie frigul e atât de curat
lumina atât de necruțătoare

pe Măgură toate au fost mereu așa
intense ca un pumn în stomac

dar nu mai pot să le trăiesc

sunt mamă

*

eu n-am știut niciodată să ripostez corect
deseori nervii mei au făcut țândări
liniștea unei case care era deja părăsită
alteori nervii m-au înghițit cu totul
nu am știut extravaganta unei îmbrățișări în public
când colțul mâinii ți se așază încet pe umăr
și atât

dar am cunoscut întunericul

poate am fost crescuți cu alte instrumente
fiecare din noi tortura lui
dragostea lui
frică din frică durere din durere ce cântec lin

am ajuns la vârsta la care pot să spun că știu
acum știu cum e să fii pedepsit

să ți se râdă cu greață în față să nu ți se împartă
palme sau cuvinte grosolane
doar tăcere